

Het blad voor alle roeiers

roef!

FEBRUARI 2023

LOSSE NUMMERS € 6,50

54

NEDurance in
ijzersterke
recordtijd
de oceaan
over

RUTGER ARISZ

Over zijn tijd
bij de KNRB

TOERROEIEN

De hartstocht
en humor route

CARLA BEEKMAN

Pionier in
coachreizen

“Met jazz wordt
het altijd laat,
dat ging niet
samen met
wedstrijdroeien.”

Pionier Carla Beekman

Dertig jaar coach

Als je bij een roeifanaat thuis komt, is dat aan de inrichting van het huis vaak direct te zien. Er hangt dan toch op zijn minst een roeiriem of prent aan de muur. Maar het eerste wat in de Amsterdamse woonkamer in de woonboot van Carla Beekman (62) opvalt, is de contrabas. In de voorbereiding op dit gesprek levert googelen op haar naam *'amsterdamjazzclub-punt-com'* op - dat is dus dezelfde Carla Beekman. Ze is sinds haar zeventiende verslingerd aan jazz. Het gesprek kan dan ook met gemak een roeiloze kant op gaan.

 “Ik speelde eerst piano, op m'n zesen-twintigste ben ik contrabas gaan spelen, daarvoor ben ik alsnog twee jaar naar het conservatorium gegaan. Met de Amsterdam Jazzclub ben ik in Zwitserland, in Engelberg, begonnen, in een honderd jaar oud hotel. We transformeerden het hotel in een jazzclub, doordat we er als kwartet niet eenmalig maar elke avond speelden. Als je dat een week lang doet, dan lijkt het net een jazzclub. Dat moest ook wel, want voor een dag gaan we niet op en neer. Het leuke is dat we alle vier professionele jazzmusici zijn, en van skiën houden. Het hotel in Engelberg is inmiddels verkocht, nu treden we al tien jaar op in Gaschurn in Oostenrijk. En overdag hebben we tijd om lekker laat op te staan, om te gaan skiën, ik ga graag paragliden en het is een wellness hotel. De sfeer klopt er heel erg.”

Journalist

Van huis uit is Beekman journalist, ze heeft de School voor de Journalistiek gedaan. “Daarna heb ik een jaar of acht bij de NOS-radio gewerkt, bij programma's als *Met het oog op morgen*, *NOS Kindermagazine* en *Hobbyscoop*. Na een bezuinigingsronde was dat einde verhaal. Toen heb ik bedrijfsfilms gemaakt, samen met een cameraman. Dat is geweldig, je kijkt overal in de keuken, je komt op plekken waar je normaal nooit komt. Nu schrijf ik nog wel teksten, als freelancer.” En toch is ze ook ruim dertig jaar roeicoach. “Maar”, lacht ze, “ik heb geen roeicoach-papieren, die had ik wel voor paragliden en skiën. Ik ben nu vijftien jaar paraglider-instructeur en ben een hele tijd ski-instructeur in Oostenrijk geweest.”

Naar Willem III

Als kind had ze altijd al iets met water. “Aan roeien dachten we thuis nooit, ik kon wel vroeg zwemmen en hing graag in een treurwilg boven het water. Mijn sport was ponyrijden, maar mijn moeder vond dat op den duur te solistisch. Op mijn twaalfde zei een familielid, hij roeide bij Poseidon, dat roeien misschien iets voor me was. Toen zijn we op een woensdagmiddag daar gaan kijken, maar er was niemand. Toen liepen we door naar Sköll, maar dat waren studenten. Iets verderop was van alles aan de hand, dat was een levendig gedoe en toen ben ik op mijn twaalfde lid geworden bij Willem III. Daar heb ik in een skiff in het haventje leren roeien.” “Ik heb ook wedstrijden geroeid en met een ploeg wel eens blik getrokken, en !►

gestuurd, maar ik heb niet de maat voor het roeien (*Beekman is 163 centimeter lang, red.*) en er was nog geen lichte dames roeien. Zo heb ik zes à zeven jaar geroeid en toen kwam de jazz. Dat ging helemaal niet samen met wedstrijd trainen, omdat het met jazz altijd laat wordt.”

Een jonge coach

Ze werd bij Willem III op haar twintigste gegrepen door coaching. “Ik begeleidde een meisje een jaar heel intensief in de skiff, na dat jaar ging ze toch maar basketballen. Al die tijd en energie in iemand die al heel aardig kon roeien, dat vond ik niet leuk. Ik had daar al gezien dat de hele tussengroep van recreatieve roeiers, nauwelijks gecoacht werd. Die werden als beginner een keer opgeleid, en daarna was er een gat. Dat is niet alleen bij Willem III zo, dat was en is bij veel verenigingen nu ook nog vaak zo, en niet alleen in Nederland.”

Het begin van Roeiplezier

Tijdens haar studie journalistiek werd ze in de Verenigde Staten op een idee gebracht. “Ik liep stage bij een radiostation. In de zomer zocht ik naar iets met roeien, voor de lol. Ik schreef de Amerikaanse roeibond aan en die schreven me over het Craftsbury Sculling Center, aan een prachtig meer, Great Hosmer Pond, in Vermont. Die wilden me wel hebben als vrijwillige coach. Daar kwamen zo’n 25 Amerikanen met een skiff op hun auto naartoe, lang niet alleen maar wedstrijdroeiers. Een stuk of zes coaches coachten hen een paar dagen en filmde en analyseerden alles. Dat vond ik een geweldig idee: een mooie plek, een soort vakantie, maar ze waren er ook om beter te leren roeien. Ik ben daar de hele zomer geweest, en dat werd de bron voor het idee van Roeiplezier.”

RATZEBURG

De plaats Ratzeburg ligt een kilometer of 15 ten zuiden van Lübeck. De Ratzeburger See staat in directe verbinding met de Küchensee, de Kleiner Küchensee en de Domsee. Die vier meren liggen zo dat je bij elke windrichting beschutting kan vinden, er is een verbod voor gemotoriseerde pleziervaart. De roei-academie van de Duitse roeibond is op het schiereiland midden tussen de vier meren. Het is heerlijk roeiwater, het geeft een vakantiegevoel met cultuur: er zijn enkele musea.

Ze wilde het idee - skiff-coaching voor recreatieve roeiers - in Nederland invoeren. De roeibond en de FISA waren enthousiast over het idee, maar boden geen verdere ondersteuning voor zo’n soort coaching gericht op niet-toproeiers.

30 jaar Ratzeburg

“Uiteindelijk adviseerde iemand bij de FISA me te gaan praten met Jürgen Plagemann, toen de manager van Ruderakademie Ratzeburg, een Duits Papendal van de roeisport. Ik faxte hem mijn idee met alles wat ik nodig had en hij reageerde dat ik welkom was, dat alles wat ik wilde daar was, tot en met de motorboot. Hij leidde me er rond. Het was een topsportlocatie, daardoor is het tijdstip van mijn activiteiten ontstaan: van zondagmiddag laat tot vrijdagmiddag, zodat

de weekendtrainingen van de topsporters niet gestoord werden. En ze hadden 25 skiffs liggen. Alles wat ik steeds gezocht had was daar, plus de motivatie en de wil om te helpen.”

Beekman heeft daar 30 jaar cursussen gegeven. Ze praat er nog steeds vol enthousiasme over. “Ik was wel wat onzeker, was ik wel goed genoeg om de skiffeurs te gaan coachen, ik wist niet wie eropaf zouden komen. Daarom zocht ik een topcoach en kwam in contact met wijlen Guido Terryn, de bondscoach van de Belgische ploeg. Hij vond het ook een leuk idee en nam er vrij voor. Door de samenwerking met hem en later met bondscoaches van Duitsland, heb ik het coachen verder geleerd. In 1992 hebben we eerst een proefweek gedraaid met vijf mensen, dat ging goed. Dat was toen één week per jaar, onder de naam European Sculling Camp. Ik heb per fax de roeibonden aangeschreven om er bekendheid aan te geven, ik hoopte dat mijn berichten in roeiblaadjes terecht kwamen. Er kwamen steeds meer mensen op af, uit heel Europa. Ik wilde niet teveel deelnemers per cursus, daarom ging ik extra weken aanbieden, op het toppunt vijf.” Het werd steeds groter, ze zat vol, en ging een tweede locatie zoeken. ▶

De recreatieve roeiers worden als beginner een keer opgeleid, en daarna was er een gat.

Dreisbach

“Na jaren zoeken naar een tweede plek die aan al mijn wensen voldeed, vond ik na een tip van een Duitse roeier in 2008 de locatie in Dreisbach aan de Saar. Ik wist direct dat het goed was. Alleen waren daar geen boten en was er een leeg huis. Ik viel om van verbazing dat zo’n mooie locatie zo leeg kon zijn. Theo van den Broek was toen al een paar keer met een aantal mannen van Daventria bij mij op cursus geweest. Ik wilde zelf niet investeren in een vloot omdat ik niet die zorg wilde hebben. Theo hoorde dat, hij nam voor een proefweekend met zijn roeigroep zelf boten mee en ik coachte hen. Ze vonden het geweldig, na een halfjaar, in 2010, kreeg ik ineens een telefoontje: ‘We hebben nagedacht, we willen wel met z’n drieën in de boten gaan investeren. Dan wordt het voor ons een vakantieadres en jij kan de boten huren voor je roeicursussen.’ Zij kochten acht Wintech skiffs. De Ruderbund Saar regelde toen dat er iemand was die voor catering en dergelijke zorgde. Ik kon acht personen in mijn eentje net aan. Ik zet trajecten van anderhalve kilometer uit en daar doen ze hun oefeningen. Ik schafte de motorboot af, omdat die alleen maar golven produceerde. En vond een camera met goede slowmotion software, waarmee ik heel goed vanaf de kant kon filmen, bijna

Ik zet trajecten van anderhalve kilometer uit en daar doen ze hun oefeningen.

alsof je in de motorboot zit.”

Het werd een succes. Beekman ging in Dreisbach meer cursussen aanbieden, het ging van 40 naar 140 tot 170 cursisten in een jaar, in 18 cursussen. Ze overwoog te stoppen omdat het haar teveel werd. In 2014 heeft ze het Saardeel aan Van den Broek overgedragen.

Spanje

Ze kwam al een paar jaar in Spanje om te paragliden en zag daar een natuurgebied met een meer dat ze prachtig vond. Er gebeurde daar niks, er was een hek om de plas heen.

“Ik ben met de burgemeester van het dorp gaan praten, die gaf me uiteindelijk de sleutel van het hek en toestemming om er iets te gaan doen met boten. Bij de Olympische roeibaan bij Sevilla trof ik iemand die ook

ideeën in die richting had gehad, maar boten kreeg ik niet mee in eerste instantie. Na heel veel touwtrekken mocht ik zes ‘yoletas’ huren voor een pilot. Die pilot liep goed, daarna heb ik daar acht keer een cursus georganiseerd, met tien ex-wedstrijd Empachers. Toen die boten voor het eerst aankwamen *in the middle of nowhere* had ik het idee dat ik olympisch goud had gewonnen. Er was daar dus niks, ik legde de boten op oude autobanden.”

Rowonair

Nu vindt ze het tijd voor een koerswijziging. Het organiseren voelde steeds zwaarder terwijl het coachen met alle ervaring steeds mooier en interessanter voor haar wordt. Ook wilde ze meer ruimte voor media, jazz en paragliding. Het liefst geeft ze nu als freelance coach cursussen bij verenigingen waar recreatieve roeiers en instructeurs behoefte hebben aan bijspijkeren. “Ik vind het nog steeds erg leuk te coachen en heel gaaf als het lukt met enkele aanwijzingen mensen goed te helpen. Afgelopen jaar heb ik dat gedaan bij verenigingen in Duitsland en Nederland en bij Luzern heb ik een beginnerscursus gegeven.”

“Ook de Rowonair is op mijn pad gekomen, waardoor ik makkelijk lessen kan organiseren waar ik wil, daar heb je geen botenwagen voor nodig. Het is geen roeiboot maar een heel mooi alternatief om een volwaardige roeibeweging te beleven. En ik heb ermee geroeid op plekken waar ik anders nooit zou roeien.”

Maar roeien kan ook vanaf de woonboot waar ze zo één van haar twee eigen Rowonairs kan pakken. Die blijken onder een luik in de woonkamer te liggen, en ja, dan stapt ze zo van het kleine terras van haar woonboot op de Rowonair en roeit een rondje door de grachten. ■!

NEEM EEN KAJAK

Beekman had bij het smalle roeiwater van de Saar de motorboot afgedankt, maar wilde toch de mogelijkheid hebben de roeiers op het water te begeleiden. Ze kwam op het idee daarvoor een stabiele kajak te gebruiken. Daarmee kon ze zelfs onder de rigger door varen en heel dicht bij de roeier komen. Ze vindt hem bovendien ontzettend handig om een omgeslagen roeier te helpen.

HET NIEUWE
COMP BLAD

COMPETITIEF.
COMPACT.
COMPOSITET.

Het Comp blad heeft de beste eigenschappen van onze huidige blad designs; efficiëntie van de Fat2, stabiliteit van de Bantam en hanteert dezelfde riemlengte als de Smoothie2. Speciaal ontworpen voor de Skinny steel is de Comp een krachtige combinatie van snelheid en stabiliteit.

Nu beschikbaar in zowel scull als boord versie.

 concept 2.

OARS | ROWERG | SKIERG | BIKEERG

concept2.nl/comp